

UCHWAŁA NR .....
RADY MIASTA OSTROŁĘKI

z dnia ..... r.

zmieniająca uchwałę w sprawie ustalenia nazw ulic i placów w mieście Ostrołęka

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016r. poz. 446 ze zm.) oraz art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 1 kwietnia 2016r. o zakazie propagowania komunizmu lub innego ustroju totalitarnego przez nazwy budowli, obiektów i urządzeń użyteczności publicznej (Dz. U. z 2016r. poz. 744) uchwała się, co następuje:

§ 1.

W załączniku Nr 1 do uchwały Nr VI/30/85 Miejskiej Rady Narodowej w Ostrołęce z dnia 14 stycznia 1985r. w sprawie ustalenia nazw ulic i placów w mieście Ostrołęka (Dz. Urz. Województwa Ostrołęckiego Nr 4 poz. 54) w pkt 12 wyrazy „**Bojowników**” zastępuje się wyrazami „**Ks. bp. Edwarda Samsela**”.

§ 2.

Dopuszcza się używanie, zamiast pełnej nazwy ulicy, nazwy w zapisie skróconym „**Ks. bp. E. Samsela**”.

§ 3.

Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Ostrołęki.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Mazowieckiego.

Uzasadnienie do Uchwały Nr .....

Rady Miasta Ostrołęki

z dnia ..... r.

W dniu 2 września 2016r. weszła w życie ustawa z dnia 1 kwietnia 2016r. o zakazie propagowania komunizmu lub innego ustroju totalitarnego przez nazwy budowli, obiektów i urządzeń użyteczności publicznej, zwana dalej *ustawą*. Zgodnie z art. 1, pkt 1 *ustawy* nazwy budowli, obiektów i urządzeń użyteczności publicznej, w tym dróg, ulic, mostów i placów, nadawane przez jednostki samorządu terytorialnego nie mogą upamiętniać osób, organizacji, wydarzeń lub dat symbolizujących komunizm lub inny ustrój totalitarny, ani w inny sposób takiego ustroju propagować.

Ustawa określa, że za propagujące komunizm uważa się także nazwy odwołujące się do osób, organizacji, wydarzeń lub dat symbolizujących represyjny, autorytarny i niesuwerenny system władzy w Polsce w latach 1944-1989.

Jednostki samorządu terytorialnego mają ustawowy obowiązek – w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie *ustawy* – zmienić nazwy budowli, obiektów i urządzeń użyteczności publicznej, w tym dróg, ulic, mostów i placów, upamiętniające osoby, organizacje, wydarzenia lub daty symbolizujące komunizm lub inny ustrój totalitarny lub propagujące taki ustrój w inny sposób. W przypadku niewykonania tego obowiązku wojewoda wydaje zarządzenie zastępcze, w którym nadaje nową – zgodną z duchem *ustawy* – nazwę, w terminie 3 miesięcy od dnia, w którym upłynął wyżej wymieniony 12-miesięczny termin.

W ocenie Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, jako wypełniająca normę art. 1 *ustawy*, powinna zostać zmieniona nazwa ulicy **Bojowników**.

Bojowników – w okresie, gdy nadawana była nazwa ulicy mówiąc o bojownikach myślano nieodmiennie o partyzantach Gwardii i Armii Ludowej – zbrojnego ramienia PPR, ewentualnie szerzej o tzw. bojownikach o wolność i demokrację.

Realizując postanowienia art. 1, pkt 1 *ustawy* proponuje się zastąpienie dotychczasowej nazwy ulicy **Bojowników** nazwą ulica **Ks. bp. Edwarda Samsela**.

Edward Eugeniusz Samsel (ur. 2 stycznia 1940 w Myszyńcu, zm. 17 stycznia 2003 w Białymstoku) – polski duchowny rzymskokatolicki, doktor teologii, rektor Wyższego Seminarium Duchownego w Łomży w latach 1982–1983, biskup pomocniczy łomżyński w latach 1982–1992, biskup pomocniczy ełcki w latach 1992–2000, biskup diecezjalny ełcki w latach 2000–2003. Pierwszy biskup pochodzący z Kurpiowszczyzny.

Urodził się 2 stycznia 1940 w Myszyńcu. Kształcił się w szkole średniej w Szczytnie. W latach 1958–1964 odbył studia filozoficzno-teologiczne w Wyższym Seminarium Duchownym w Łomży. Świeceń prezbiteratu udzielił mu 23 maja 1964 w katedrze św. Michała Archaniola w Łomży miejscowy biskup diecezjalny Czesław Falkowski. Od 1965 studiował nauki biblijne na Wydziale Teologicznym Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie, gdzie w 1969 uzyskał magisterium. Następnie odbył studia z biblistyki na Papieskim Uniwersytecie Świętego Tomasza z Akwinu w Rzymie, które ukończył w 1972 ze stopniem doktora teologii biblijnej na podstawie dysertacji Kościół jako wspólnota świętych według św. Pawła. W latach 1972–1973 pogłębiał specjalizację w Szkole Biblijnej i Archeologicznej w Jerozolimie. W latach 1964–1965 pracował jako wikariusz w parafii Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Kołakach Kościelnych, a w 1965 w parafii Przemienienia Pańskiego w Poświętnem. W latach 1975–1980 pełnił funkcję moderatora Diecezjalnego Ośrodka Powołań Kapłańskich i Zakonnych, ponadto od 1976 zajmował stanowisko egzaminatora prosynodalnego, a od 1979 należał do diecezjalnej komisji liturgicznej. W 1980 został spowiednikiem łomżyńskich sercanek. W 1980 został ustanowiony kanonikiem honorowym, a w 1981 kanonikiem gremialnym kapituły katedralnej łomżyńskiej.

W Wyższym Seminarium Duchownym w Łomży był w latach 1973–1974 prefektem, w latach 1974–1982 ojcem duchownym, a w latach 1982–1983 rektorem. 17 maja 1982 został prekonizowany biskupem pomocniczym diecezji łomżyńskiej ze stolicą tytularną Montecorvino. Świecenia biskupie otrzymał 30 maja 1982 w katedrze św. Michała Archaniola w Łomży. 25 marca 1992, podczas reorganizacji podziału

administracyjnego Kościoła katolickiego w Polsce, został przeniesiony na urząd biskupa pomocniczego nowo utworzonej diecezji ełckiej.

16 listopada 2000 został mianowany biskupem diecezjalnym diecezji ełckiej. Ingres do katedry w Ełku odbył 16 grudnia 2000. W Episkopacie Polski był przewodniczącym Komisji ds. Instytutów Życia Konsekrowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego, uczestniczył też w spotkaniach Zespołów Biskupów Polski i Litwy ds. Kontaktów Wzajemnych.

Zmarł 17 stycznia 2003 w Klinice Kardiologii w Białymstoku w następstwie przebytych trzech zawałów serca. Pochowany został 19 stycznia 2003 w tymczasowej krypcie biskupów ełckich w katedrze w Ełku.

Ks. bp. E. Samsel pozostał w pamięci wielu mieszkańców naszego regionu jako człowiek skromny, życzliwy i pomocny ludziom. Miłość do Chrystusa wyrażał na co dzień poprzez głęboką pobożność, modlitwę i zaangażowanie w pomoc ludziom.

Zgodnie z art. 5 ust. 1 *ustawy*, pisma oraz postępowania sądowe i administracyjne w sprawach dotyczących ujawnienia w księgach wieczystych oraz uwzględnienia w rejestrach, ewidencjach i dokumentach urzędowych zmiany nazwy dokonanej na podstawie *ustawy* są wolne od opłat.

Ponadto mieszkańcy nie mają obowiązku wymiany dokumentów, gdyż wszystkie dokumenty zawierające dotychczasową nazwę ulicy zachowują swoją ważność - stwierdza to jednoznacznie art. 5 ust. 2 *ustawy*.